

University of Groningen

Discogenic low back pain

Coppes, Maarten Hubert

IMPORTANT NOTE: You are advised to consult the publisher's version (publisher's PDF) if you wish to cite from it. Please check the document version below.

Document Version

Publisher's PDF, also known as Version of record

Publication date:

2000

[Link to publication in University of Groningen/UMCG research database](#)

Citation for published version (APA):

Coppes, M. H. (2000). *Discogenic low back pain: lumbar spondylodesis revisited*. s.n.

Copyright

Other than for strictly personal use, it is not permitted to download or to forward/distribute the text or part of it without the consent of the author(s) and/or copyright holder(s), unless the work is under an open content license (like Creative Commons).

The publication may also be distributed here under the terms of Article 25fa of the Dutch Copyright Act, indicated by the "Taverne" license. More information can be found on the University of Groningen website: <https://www.rug.nl/library/open-access/self-archiving-pure/taverne-amendment>.

Take-down policy

If you believe that this document breaches copyright please contact us providing details, and we will remove access to the work immediately and investigate your claim.

Downloaded from the University of Groningen/UMCG research database (Pure): <http://www.rug.nl/research/portal>. For technical reasons the number of authors shown on this cover page is limited to 10 maximum.

Nawoord

Dit proefschrift heeft op papier slechts één auteur. Dit suggereert dat het schrijven hiervan een één-mans-aktie is. Zij die mij zijn voorgegaan weten dat niets minder waar is. Mede dankzij de hulp en steun van anderen is dit proefschrift tot stand gekomen. Hiervoor ben ik een groot aantal mensen dank verschuldigd. Een aantal wil ik met name noemen.

Mijn promotores, Jan-Jacob Mooij en Raf Thomeer, dank ik voor hun kritische houding en zinvolle adviezen. De daaruit voortvloeiende toename van wetenschappelijke arbeid was zeer de moeite waard. Tevens dank ik hen beiden voor de rol die zij gespeeld hebben in mijn vorming tot en als neurochirurg.

Hans van Dulken en Joan Voormolen: vele uren heb ik “de kunst” van jullie mogen afkijken. Ik dank de Leidse “zes handen op één buik” voor mijn opleiding.

Mijn referent, Gerbrand Groen, dank ik voor zijn inzet om mij te enthousiasmeren voor basaal wetenschappelijk onderzoek. Wat een opvallend chirurgische uitstraling heb jij voor een anatoom.

Enrico Marani, motor achter de afdeling Neuroregulatie, zonder jouw begeleiding en creativiteit was het laboratoriumonderzoek onmogelijk geweest.

Ronald Manting, steunpilaar van dit onderzoek, met jouw energie en kennis heb jij het mij mogelijk gemaakt, ondanks mijn drukke klinische werkzaamheden, dit werk te voltooien. Ik ben er van overtuigd dat, voor welke vervolgopleiding jij ook kiest, collegae aan jou een hele goede hebben.

Berrie Middel, methodoloog verbonden aan het Noordelijk Centrum voor Gezondheidsvraagstukken, elk medisch onderzoek zou bij jou moeten beginnen.

Richard Kamman, Anne Talsma en Edwin Valstar: dankzij jullie inbreng en inzet is het mogelijk geworden een beter inzicht te krijgen in onze operatieresultaten. Dank voor de prettige samenwerking.

Cees ter Weeme, Michiel Staal en Eelco Hoving: jullie collegiale inzet maakte het niet alleen mogelijk dit proefschrift af te ronden maar zorgt er (dagelijks) voor dat bij ons een goede en prettige werksfeer heerst.

Tineke Zandbergen, Ditte Varkevisser, Liesbeth Broers, Mahé Hilbrands en Sigrid van Dam, wat was er van mij geworden zonder jullie secretariële ondersteuning?

Albert Veldhuizen, orthopedisch chirurg, onze samenwerking leidt tot meer dan een meerwaarde bij de behandeling van patiënten met spinale problemen, namelijk tot vertrouwen en vriendschap waarvoor mijn dank.

Jan Metzemaekers, paranimf en maatje, je scherpe visie en handigheid maken je tot een goed neurochirurg, je persoonlijkheid tot een goede dokter en vriend.

Michiel van Haastert, paranimf en vriend, je wens te willen weten, ook nu weer met dit proefschrift, maken je tot een inspirerend gesprekspartner en een altijd geïnteresseerde vriend.

Mijn ouders dank ik voor hun geloof in de meest ruime zin des woords. Moeder, wat zouden we vader er graag liefelijk bij hebben gehad.

Lieve Joris, Jasper, Michiel en Marjolein, jullie kennen jullie vader niet anders dan bezig met dit proefschrift. Dankzij jullie heeft het misschien ook wel zo lang geduurd,

omdat de uren met jullie altijd nog meer de moeite waard waren dan de uren met “het boekje”.

Mijn allerliefste Caroline, de dank die ik jou verschuldigd ben, is niet onder woorden te brengen, jij bent mijn alles.

